

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 13.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874800304/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: Fortællinger

Povlsen trak paa Skuldrene. Man skal kunne, mumlede han. De har sagtens et langt Liv for Dem. Det er Deres Pligt at sørge for, at Deres brave, gamle Mand . . . men her standsede han, da Cecilie pludselig løftede sit Hoved og betragtede ham spørgende og angstelig.

Povlsen kunde ikke faa Façon paa det, han vilde sige; han slog derfor ind paa noget andet, og næsten i samme Tone, som han plejede at uddele Ordre, sagde han:

— Men De skylder baade ham og Dem selv at tage Dem af Deres Hus. Dermed gjorde han kort omkring og gik ud af Stuen.

Da han var ude, skød en Bevægelse af Vrede op i Fruen. Han tror nok, at han taler til sine Karle . . . giye mig Ordre i mit eget Hus . . . nej . . . jeg skal vise ham, at jeg ikke vil tage mig af nogen Ting . . . jeg vil ikke røre mig til noget . . . jeg vil . . . og i Hidsighed fejede hun noget Sytøj ned af Bordet, saa det faldt paa Gulvet, og gav sig til at spadscere op og ned i Stuen. Men da hendes Øje faldt ud i Gaarden, og hun saa Povlsen komme ud fra et af Udhusene, hvor han sagtens ogsaa havde foretaget en Inspektion, følte hun en skamfuld Angst. Om han saa mig te mig som et uartig Barn? tænkte hun og lagde Sytøjet op paa sin Plads.

Hun tog sig virkelig mere af sit Hus, end hun nogen Sinde havde gjort. Om Aftenen kunde hun være træt, men saa kom Bøgerne ud af Bogskabet; hun fornyede Bekendtskabet med gamle Yndlingsdigte og gjorde nye Opdagelser; Paludan Müllers melankolsk-pompøse Lyrik tiltalte hende især; hun greb sig i at læse „Grev Oginskys Død“ og „Dansemusik“ med høj Stemme.

Povlsen aflagde hver Dag Besøg i Skovridergaarden, men han gik ikke ind til Fruen. Hun blev bange, naar hun hørte hans Hests Trav paa Stenbroen og saa ham svinge sig ud af Stigbøjlen og kaste Tøjlen til Hans Peter, hvorpaa han foretog sin Runde: og dog længtes hun den næste Dag efter hans Komme. Det var hende en Slags Trøst at mærke en kraftig Haands Tag i sine Sager. Da den nye Skovrider var kommen og hilste paa sin Formands Enke, fortalte denne hende i Samtalens Løb, at alt Regnskabsvæsen og Bogføring var fuldstændig à jour . . . det er en mægeles dygtig Mand, den Forvalter Povlsen. Vi har konfereret sammen i to Dage; Arbejdet i Skovene har intet lidt under Vakancen; han har haft sin Finger med overalt. Fruen har nok ogsaa overdraget ham at sælge den indhøstede Sæd til Købmand B. i S. Han bad mig levere Dem Pengene; er De saa god at kvittere?